

DEN NORSKE KIRKE

Tunsberg biskop

Kultur- og kirke departementet
Postboks 8030 Dep
0030 OSLO

dok. 12

Kultur- og kirke dep.	
KI	
Saksno. 200603145	Date 27.09.06
Kode Ki-544	Beh.....

Dato: 25.09.2006

Vår ref: 06/276-9 SU

Deres ref:

Høringssvar - ny tjenesteordning for biskoper

Tunsberg biskop vil i hovedsak gi sin tilslutning til de endringer som nå fremmes i en ny tjenesteordning for biskoper i Den norske Kirke. Hun konstaterer at departementet i stor grad har tatt hensyn til de innspill og de synspunkt som er kommet fram i dialog mellom departementet og biskopene/bispemøtet i forarbeidene til denne sak.

Ikke minst grunnet ny tjenesteordning for proster, er det nå viktig med en revidert og tilpasset tjenesteordning for biskoper.

Tunsberg biskop vil gjerne understreke noen forhold.

1. Tilsynet og forholdet mellom delegasjon og bistand på dette felt

Departementet har funnet det nødvendig å sette rammer for hvilke deler av biskopens myndighet som kan delegeres, og til hvem. Et overordnet prinsipp som da benyttes er at myndighet i kraft av tilsynet ikke kan delegeres. Det er viktig at en ikke trekker den konsekvens av denne avgrensning at ingen andre enn biskopen selv har noe med tilsynet å gjøre. Også i utøvelsen av tilsyn – mer generelt - vil det være viktig med gode medarbeidere som bistår på definert og delegert plattform, som f.eks prostene som etter sin tjenesteordnings prg 1 ” bistår biskopen i dennes embedsutøvelse.

Det er derfor viktig å klargjøre at det tilsyn som ikke kan delegeres er tilsynets myndighet til å treffe vedtak eller avgjørelse/beslutning på det definerte tilsynsområde.

§14 må da også forstås på denne måten når det i kommentaren fra departementet heter at paragrafen ”klargjør hvilke oppgaver som kan delegeres til prosten”.

Paragrafen kunne med fordel vært gitt en ordlyd som gjorde dette helt klart, for eksempel slik:

§ 14. Biskopen er prostens nærmeste overordnede og har prostene som sine medhjelpere i utøvelsen av sin gjerning. Prostens har plikt til å bistå biskopen uavhengig av om den enkelte oppgave eller det enkelte gjøremål defineres innenfor eller utenfor rammen for tilsynsutøvelsen. **Som medhjelper kan prosten bemyndiges til å utføre oppgaver etter §§ 2, 4, 10 og 11 første ledd.**

Domprosten er biskopens faste vikar og kan dessuten i særskilte tilfeller bemyndiges til å utføre bispetjeneste etter §§ 7, 8, 9 og 13.

Domprosten kan verken som vikar eller i andre tilfeller forrette vigsling til prestedtjeneste.

Prosten innsettes i sitt embete av biskopen eller på dennes vegne av domprosten eller en annen prost etter avgjørelse av biskopen.

Biskopen har medarbeidersamtaler med prostene og leder prostemøtene.

Ved en slik endring vil forholdet mellom bistand og delegasjon være avklart i tjenesteordningen.

Ytterligere et par paragrafer er det verdt å kommentere i denne sammenheng:

I §5 siste ledd hjemles det at myndighet med hensyn til å avgjøre klager på bruk og utlån av kirker kan legges til stiftsdirektøren eller den biskopen bestemmer.

Dette bryter med det hovedprinsipp at myndighet til å treffe avgjørelser på tilsynets vegne ikke skal delegeres. Om en ønsker å være konsekvent må delegasjonsmuligheten her tas bort.

Men her er det kanskje et mer praktisk saksbehandlingssynpunkt lagt til grunn. Det kan kanskje løses ved bruk av en type medarbeider/interndelegasjon på dette området?

I §4 heter det at "Biskopen godkjenner valg av medhjelpere ved utdeling av nattverd".

Det er vanskelig å forstå begrunnelsen for dette. I utgangspunktet bør dette være en del av forrettende prests ansvar. Det er forrettende prest som har ansvar for at nattverdforvaltningen skjer i overensstemmelse med vår kirkes ordninger og læregrunnlag. Det er naturlig å se bruken av nattverdmedhjelpere som en del av dette ansvar. Dermed vil biskopens tilsynsmyndighet med hensyn til valg av nattverdmedhjelpere komme til anvendelse når noe ikke fungerer etter forutsetningene, slik det er med de øvrige sider ved nattverdforvaltningen.

Punktet foreslås dermed primært strøket. Men er det viktig at det bør være en instans utenom den lokale menighet som skal godkjenne slike medhjelpere, er det i så fall naturlig å legge det til prosten.

2. Vigsling til prestatjeneste.

Etter forslag fra Bispemøtet kommer det nå bestemmelser om at kun vigslet biskop kan vigsle til prestatjeneste. I min drøfting med bl.a. prostekollegiet om dette spørsmål, har mange gitt uttrykk for at norsk kirkelig tradisjon og norsk luthersk embedsforståelse ikke er til hinder for ordinasjon/vigsling ved domprost. Men jeg får også forståelse for at det her er økumeniske implikasjoner å ta hensyn til, og at den inngåtte Porvoo avtale tilsier en ordning hos oss som foreslått i prg. 8. Jeg støtter derfor departementets utkast til denne paragraf.

Med vennlig hilsen

Laila Riksaasen Dahl
Laila Riksaasen Dahl
Biskop

Stein Unneberg
Stein Unneberg
stiftsdirektør
Direkte innvalg: 33 35 43 25